

om ved Anlægget af Dobbeltspor og Nyanlæg. Jeg tror, at det vilde medføre en ret betydelig Besparelse for Statskassen, og det vilde give Statsbanerne en velkommen Lejlighed til at udarbejde Planer for det, der siden skal komme.

Med Hensyn til de private Jernbane-lovforslag, der er forelagte, vil jeg blot henstille til det Udvalg, som derom maatte blive nedsat, at samle alt det sammen, som tilhører den nærmest kommende Tids Jernbaneanlæg her i Landet, og stille disse Lovforslag op med nødvendige Ændringer i saa Henseende og angive den Rækkefølge, i hvilken Udvalget mener, at Bygningen af disse Jernbaner skal foregaa.

Der er imidlertid et Baneprojekt, jeg ønsker at sige nogle Ord om, inden jeg slutter. Det er ingen ny Bane, men det er Ombygningen af Skagens-Banen. Den har nu eksisteret i 25 Aar, og Forholdet har udviklet sig saaledes, som ærede Medlemmer ved, at Jernbanen ikke alene har Forbindelse med Stambanen med Frederikshavn, men ogsaa vil faa Tilknytning til en Privatbane, som er normalsporet, medens Skagens-Banen er smalsporet. Heraf følger saa store Ulemper, at det er aldeles nødvendigt, at Skagens-Banen bliver normalsporet. De Spor, der ligger deroppe, er nemlig af en saadan Beskaffenhed, at man ikke ret længe vil kunne køre paa dem. Der har fra Skagens-Banens Bestyrelse for et Aarstid eller to siden været rettet en Henvendelse til den højt-ærede Minister, om der ikke var Mulighed for, at de kunde optage et Laan og købe nye Skinner og lægge dem ned som smalsporede, men dog af en saadan Størrelse, at de kun behøvede at forny Underbygningen, naar der en Gang blev Spørgsmaal om at gøre Banen normalsporet. Det kunde imidlertid af forskellige Grunde ikke ske den Gang. Tiden gaar, Skinnerne bliver ringere Aar for Aar, og den Dag er ikke fjern, da man muligt kommer til helt at standse Driften, hvis der ikke ekstraordinært hurtigt sker en Udvidelse af denne Jernbane. Jeg kan derom sige, at Pengeforholdene er i Orden, Udgifterne er fordelte i samme Forhold, som den Gang Banen blev bygget, Amtskommuner og Bykommuner har tegnet deres Bidrag, og Tegningerne er udarbejdede. Jeg vil tilføje, at det for Statsbanerne vil komme til at spille en ret betydelig Rolle, hvorledes denne Sag bliver ordnet, og at den bliver ordnet i en nær Fremtid, thi Forholdene paa Frederikshavn Station er saadanne, at det ikke

kan gaa ret længe. Nu er der imidlertid udarbejdet et nyt Projekt, som vist ingen har tænkt paa tidligere, til en Omordning af Godsbaneforholdene paa Frederikshavn Station, og det forekommer mig, at baade Statsbanerne, Frederikshavn Kommune og Skagens-Banen maa kunne tiltræde denne Plan. Projektet er udarbejdet med saa megen Omtanke og Forudseenhed, at det fortjener Paaskønnelse. Jeg er i Besiddelse af Projektet og skal gerne til sin Tid forelægge det i Udvalget. Jeg vil paa det bedste anbefale, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdene deroppe, og jeg skal dermed slutte, idet jeg beklager, at jeg maa opspare mit øvrige Materiale til en anden Gang.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Abrahamsen: Det ærede Medlem, der nu talte (J. Andersen), havde aabenbart meget mod det foreslaaede nye Dobbeltspor fra Hellerup til Klampenborg og mente, at i dets Sted maatte det paahvile Københavns Kommune at anlægge nye Sporvejslinier ud ad Strandvejen. Jeg skal dertil sige, at den Opgave kan Københavns Kommune ikke gennemføre, idet Strandvejen Nord paa er saa smal, at der ikke kan anlægges flere Spor. Det maa altsaa blive Statens Opgave at udvide Jernbaneforbindelsen, og jeg vil meget anbefale den i Lovforslaget foreslaaede Ordning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer vil tilgive mig, at jeg ikke vil være i Stand til udførligt at svare paa hver enkelt af de Bemærkninger, som er gjorte til de foreliggende Lovforslag.

Jeg har med Tilfredshed ment at kunne konstatere, at den røde Traad, som er gaaet gennem Forhandlingerne, har været: stor Sympati med disse Lovforslag og Forstaaelse af deres Nødvendighed. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) ikke i 1908 kunde tænke sig, at der saa snart skulde blive Brug for Fremsættelse af saa omfattende Forslag som disse, og selvfølgelig kunde det være meget rart, om man først kunde, som det ærede Medlem sagde, have opfyldt Jernbaneloven af 1908. Paa den anden Side glædede det mig, at netop det ærede Medlem vilde indrømme, at Forslagenes Fremkomst i dette Øjeblik er